

Foto: Mikal Schlusser

Danmark mangler en ungdomspolitik

Som et af de få lande i EU har Danmark ingen overordnet ungdomspolitik. DUF ønsker, at en ungdomskommission skal bane vejen for en helhedsorienteret ungdomspolitik, og flere partier støtter forslaget.

Af Arne Simonsen, journalist

”En samlet ungdomspolitik skal sikre sammenhæng i de offentlige initiativer og samtidig skabe nye og bedre muligheder for de unge.”

Jepp Bruus Christensen,
formand for DUF

 Danmark er ofte i front i EU, men når det gælder den samlede indsats overfor unge, halter vi bagefter. Langt de fleste lande har en ungdomspolitik, der samler og koordinerer indsatsen overfor børn og unge, men i Danmark hersker en sektoropdelt politik:

Eksempelvis behandles unges boligforhold, uddannelsesmuligheder og fritidstilbud uafhængigt, selvom områderne hænger tæt sammen: Hvis studerende har dårlige boliger, går det ud over deres trivsel og mulighed for at tilegne sig ny viden til gavn for fremtidens velfærdssamfund.

Partier ønsker ungdomskommission

DUF foreslår derfor, at der oprettes en ungdomskommission, der skal gennemgå hele ungdomsområdet, og flere partier ser positivt på forslaget:

”Socialdemokraterne støtter forslaget om at nedsætte en ungdomskommission. Ideen om at se på unges vilkår på tværs af de traditionelle sektorer som

uddannelse, sundhed, bolig og socialområdet er rigtig god,” siger forskningsordfører Rasmus Prehn (S).

Ny Alliance talte varmt for en ungdomskommission under finanslovsdebatten i september 2007. De radikale har lavet et visionsoplæg om en ungdomskommission, og SF mener også, der er behov for at se på de unges vilkår i en helhed:

”Det er en rigtig god idé med en ungdomskommission. Der er sket et ’generations-tyveri’ til fordel for midaldrende borgere med store pensioner og store friværdier,” mener social- og uddannelsesordfører Pernille Vigsø Bagge (SF).

Venstre har ingen aktuelle planer om en ungdomskommission, de konservative er skeptiske, og Dansk Folkeparti vil se et konkret forslag, før partiet tager stilling.

Dette nummer af *DUF Fokus* sætter behovet for en ungdomspolitik på dagsordenen – herunder forslaget om en ungdomskommission.

Indhold

Høje uddannelsesmål kræver helhedssyn	3
Ungdomspolitik over Europa	4
Norge og Sverige har fokus på de unge	5
Kampen mod kassetænkningen	6
KL: Børn frem for planer	7
Når unge bliver hørt	8
Unge med på råd i Ishøj	9
Ungdomspolitik – ja eller nej tak?	10
Nedsæt en ungdomskommission	12

Ansvarshavende redaktør:

Rasmus Hylleberg (rh@duf.dk)

Redaktion:

Tejs Laustsen Jensen (tlj@duf.dk),
Arne Simonsen (as@duf.dk), Mie
Schannong Hansen (msh@duf.dk)
og Jonas Norgaard Mortensen
(jnm@duf.dk)

Fotos:

Mikal Schlosser, Birgitte Larsen,
Europakommissionen, Thomas
Kjeldsen, Thorsten Graa, Rasmus
Flindt Pedersen, Mathias Kirke-
gaard, Christian Zahle, Thyregod
Foto, Folketingets informations-
kontor, Norges Barne- og Ligestil-
lingsdepartement', Jakob Villadsen,
SFU og Mogens Havnsøe Pedersen.

Layout:

Anne-Mette Thomsen
grafiliokus.dk

Tryk:

InterMail Graphic A/S

ISSN: 1902-5807

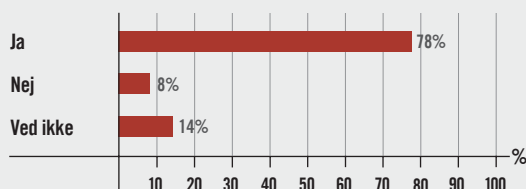
DUF

Dansk Ungdoms Fællesråd
Scherfigsvej 5
2100 København Ø
Telefon 39 29 88 88
E-mail duf@duf.dk
www.duf.dk

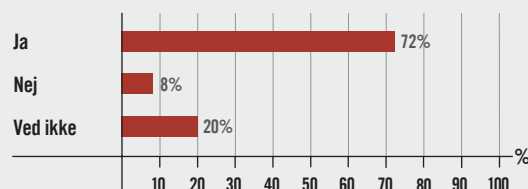
FLERTAL FOR UNGDOMSKOMMISSION

Op til folketingsvalget i november 2007 gennemførte DUF en stor spørgeskemaundersøgelse blandt alle folketingskandidaterne. De blev blandt andet spurgt om deres holdning til ungdomspolitik og en ungdomskommission. Resultatet var markant: 78 procent af kandidaterne vil arbejde for en samlet ungdomspolitik, og 72 procent vil nedsætte en ungdomskommission.

Hvis jeg kommer i folketinget vil jeg arbejde for en samlet ungdomspolitik:

Hvis jeg kommer i folketinget vil jeg stemme for, at der nedsættes en ungdomskommission:

Høje uddannelsesmål kræver helhedssyn

En helhedsorienteret ungdomspolitik er nødvendig, hvis Danmark skal indfri målet om, at 95 procent af de unge får en ungdomsuddannelse.

Foto: Mikal Schiesser

Af Tejs Laustsen Jensen, politisk konsulent

Foto: Folketingets Informationskomité

”Ny Alliance foreslår, at der nedsættes en ungdomskommission. Det er alarmerende, at andelen af unge uden en egentlig uddannelse er næsten 20 procent.”

Leif Mikkelsen,
uddannelsesordfører, Ny Alliance

■ Mindst 95 procent af en ungdomsårgang skal have en ungdomsuddannelse. Det vedtog Folketinget i 2006. Men der er lang vej, før målet er indfriet. Selvom næsten alle unge starter på en ungdomsuddannelse, gør kun omkring 80 procent uddannelsen færdig. Hvis frafaldet skal mindskes, må man se helhedsorienteret på ungdoms- og uddannelsesspørgsmål.

Der er dog tegn på, at politikerne er ved at få øjnene op for problemstillingen. Under finanslovsdebatten i september 2007 havde blandt andre Ny Alliance fokus på behovet for en helhedsorienteret ungdomspolitik:

”Det er alarmerende, at andelen af unge uden en egentlig uddannelse er næsten 20 procent, på trods af at der er gennemført en række reformer – folkeskolereform, gymnasireform, debat om 10. klasse osv. Ny Alliance foreslår derfor, at der nedsættes en ungdomskommission, der skal se på unges vandring i forening, skole, ungdomsuddannelse, efterskole, højskole og videregående uddannelser,” sagde uddannelsesordfører Leif Mikkelsen fra Ny Alliance.

Målsætningen om, at 95 procent af de unge skal have en ungdomsuddannelse, blev sat i den velfærdsaftale, som et bredt flertal i Folketinget har vedtaget. En række tiltag skal få flere unge til at afslutte deres uddannelse. Det drejer sig blandt andet om tidligere vejledning, målretning af 10. klasse og ændringer på produktionsskolerne.

Mange årsager til frafald

Meget andet end selve uddannelsen er dog afgørende for, om unge dropper studierne. Hvis man som ung ikke kan bo hos sine forældre, skal man selv skaffe sig en

bolig. Det kan være svært, men det kan også betyde, at den unge er nødt til at arbejde for at skaffe penge til huslejen. Begge dele risikerer at flytte fokus fra studierne.

Frafald kan også skyldes sociale problemer, misbrug eller ensomhed. Derfor er der behov for at koordinere og kombinere uddannelsespolitikken med social-, bolig-, fritids- og sundhedspolitikken. Den form for koordinering hæmmes af, at staten og kommunerne arbejder i sektoropdelte forvaltninger, der beskæftiger sig med snævre emner frem for at se de unges problemer og muligheder i et samlet lys.

Derfor er der brug for en grundlæggende helhedsorienteret tænkning og måske også strukturændringer, hvis man skal opnå de gevinster, der bringer de 95 procent inden for rækkevidde.

DEN SPREDTE UNGDOMSINDSATS

Det offentlige ungdomsindsats er spredt over mange instanser. Eksempelvis er statens institutioner – blandt andet på uddannelsesområdet – ikke tænkt sammen med kommunernes strategi for de unges fritid.

Ligeledes er lovgivningen på børne- og ungeområdet spredt over flere ministerier, og ansvaret er også delt: Familienministeren har ansvar for daginstitutionerne. Undervisningsministeren er ansvarlig for folkeskole og ungdomsuddannelse, mens de videregående uddannelser er underlagt videnskabsministeren, og fem lovgivninger regulerer ungdomsklubberne.

Ungdomspolitik over Europa

Foto: Europakommisjonen

Mens Danmark står uden en national ungdomspolitik, arbejder andre europæiske lande konsekvent og helhedsorienteret med området.

Af Tejs Laustsen Jensen, politisk konsulent

☒ Begrebet ungdomspolitik vækker sjældent forståelse eller begejstring i Danmark, mens det forholder sig omvendt i flere andre europæiske lande. I Danmark bliver ungdomspolitik ofte opfattet som uddannelsespolitik eller et kommunalt anliggende. I begyndelsen af 1990'erne var der tilløb til en samlet ungdomspolitik, men da ungdomsarbejdsløsheden dalede, løb initiativet ud i sandet.

I resten af Europa – fra Moldova til Schweiz – er ungdomspolitik et kendt og prestigefyldt begreb, og især vores skandinaviske broderlande satser massivt på en samlet politik for ungdommen.

Årtiers erfaring i Norge og Sverige

Ungdomspolitik har været en naturlig del af det politiske billede i Norge i over 20 år. Siden 1990 har koordineringsansvaret og flere af de enkelte politikområder været samlet i et selvstændigt 'Barne- og Ligestillingsdepartement'.

I Sverige er det ungdomspolitiske fokus endnu stærkere forankret. En statslig Ungdomsstyrelse har ansvaret for ungdomsområdet. Styrelsen følger op på de politiske målsætninger, som Rigsdagen har vedtag-

et for den nationale ungdomspolitik. Målet er, at alle unge skal sikres en række velfærdsgoder og have reel indflydelse på samfundsudviklingen og deres hverdag. Desuden skal styrelsen støtte kommunerne i deres ungdomsarbejde og sørge for, at de arbejder ud fra målsætningerne i den nationale ungdomspolitik.

Ny ungdomspolitik i Litauen

Men det er ikke kun i de andre skandinaviske lande, at ungdomspolitik er et fokusområde. Da Litauen skulle opbygge et politisk system efter Sovjetunionens kollaps, blev ungdommen og ungdomspolitik placeret centralt. Litauen har opbygget en selvstændig forvaltningsstruktur, så unge litauere inddrages i beslutningsprocesserne. Desuden gennemgår forvaltningen alle lovforslag for at se, om de kan behandles ud fra en ungdomsvinkel.

Der er således stor forskel på ungdomspolitik rundt om i Europa. Danmark skiller sig ud ved en meget sektoropdelt tilgang til ungdomsspørgsmålet. Modsat vore nabolande har vi heller ingen etablerede politiske mål for ungdommen.

Foto: Mikal Schlosser

Norge og Sverige har fokus på de unge

Både Norge og Sverige har en national ungdomspolitik. En helhedsorienteret politik giver unge bedre vilkår, mener Norges børne- og ligestillingsminister.

Af Mie Schannong Hansen, journalist

Foto: Børne- og Ligestillingsdepartementet

”Ansvaret for en koordineret indsats giver os rollen som talsmand for børn og unge.”

Manuela Ramin-Osmundsen,
børneminister, Norge

I vores nordiske nabolande koordinerer man indsatsen for børn og unge langt mere konsekvent end i Danmark. I Sverige sker det med hjælp fra en statslig Ungdomsstyrelse, og i Norge via et selvstændigt børne- og ligestillingsministerium.

”På trods af øget velstand står vi over for store udfordringer i arbejdet med at sikre alle børn og unge gode opvækstvilkår. At tage fat i disse udfordringer kræver et helhedsorienteret samspil mellem forældre, offentlige myndigheder og frivillige organisationer,” fastslår den norske børne- og ligestillingsminister Manuela Ramin-Osmundsen.

Hun mener, det er vigtigt at sætte fokus på børn og unges behov, som ellers bliver overset, når andre samfundsopgaver skal løses. Som minister er det hendes ansvar at holde øje med alle samfundsområder, som påvirker unges hverdag og koordinere indsatsen med andre ministerier.

”Ansvaret for en koordineret indsats giver os rollen som talsmand for børn og unge. Den rolle er vigtig for at få fokus på denne gruppes behov,” påpeger Manuela Ramin-Osmundsen.

Vidensbank og koordinator

I Sverige laver Ungdomsstyrelsen hvert år en omfat-

tende undersøgelse af unges vilkår, så kommunerne og folketinget ved, hvordan de kan forbedre forholdene for de unge.

”Kommunerne efterspørger vores viden på området og bruger os meget som vidensbank til, hvordan de kan forbedre de unges levevilkår og målrette indsatsen,” fortæller afdelingsleder i Ungdomsstyrelsen Inger Ashing.

Siden 2003 har Ungdomsstyrelsen blandt andet arbejdet med at integrere forskellige kommunale tilbud i en samlet pakke, som er mere overskuelig for brugerne.

”De unge ved ikke, hvor de skal henvende sig med deres problemer, fordi de måske skal til socialforvaltningen med et problem, men til uddannelsesforvaltningen med et andet. Vi hjælper kommunerne med at lave et enkelt tilbud til de unge – en ’one stop shop’” forklarer Inger Ashing.

Hun er ikke i tvivl om, at arbejdet med at integrere de kommunale tilbud i høj grad skyldes Ungdomsstyrelsens tilstedeværelse:

”Denne form for koordination ville der ikke være taget initiativ til, hvis der ikke var blevet oprettet en ungdomsstyrelse.”

Kampen mod kassetænkningen

Foto: Mikal Schlosser

Trods fraværet af en national ungdomspolitik, tænker flere kommuner helhedsorienteret på ungdomsområdet. Det er blandt andet Ungdomsringens fortjeneste.

Af Tejs Laustsen Jensen, politisk konsulent

Kommunerne skal arbejde langt mere helhedsorienteret med børn og unge i stedet for at praktisere kassetænkning. Sådan lyder kravet fra Ungdomsringen, der er en forening for fritids- og ungdomsklubber.

”Vi skal have brudt med den udbredte kassetænkning, der som hovedregel præger ungdomsindsatsen i mange kommuner for derved at få det maksimale udbytte af den kommunale ungdomsindsats,” siger næstformanden i Ungdomsringen, Brian Larsen.

Ungdomsringen har de seneste år brugt mange kræfter på at skabe rammerne for en bedre ungdomspolitik. I 2005 lavede organisationen for eksempel en stor undersøgelse, der dokumenterede, at halvdelen af kommunerne ikke havde en ungdomspolitik.

Siden har en lovændring tvunget kommunerne til at udarbejde ungdomspolitikker. Men der er intet krav om, at ungdomspolitikken skal være helhedsorienteret eller inkluderende, så der gøres en specialindsats for børn og unge med særlige behov. Derfor er Ungdomsringen nu ved at afdække hvor mange kommuner, der konsekvent arbejder med ungdomspolitik.

Men uanset indsatsens størrelse så kan den kommunale ungdomspolitik aldrig blive en succes uden et samspil med landspolitikerne, vurderer Brian Larsen:

”Vi oplever klart, at der er brug for en national indsats. Selvom kommunerne kan gøre rigtig meget, så er der også meget af det kommunale ungdomsarbejde, der reguleres fra Christiansborg. For eksempel er klubområdet reguleret af fem forskellige lovgivninger, og det er med til at fastholde kassetænkningen.”

UNGDOMSRINGENS UNDERSØGELSE

I forbindelse med undersøgelsen af den kommunale ungdomspolitik har Ungdomsringen udgivet bogen 'Ungdomspolitik i kommunerne'. Bogen kan bestilles på ungdomsringen@ungdomsringen.dk eller tlf. 7027 0050. Ungdomsringen er en af de 70 børne- og ungdomsorganisationer, der er medlem af DUF.

Foto: Birgitte Larsen

”Vi skal have brudt med den udbredte kassetænkning, der som hovedregel præger ungdomsindsatsen i mange kommuner.”

*Brian Larsen,
næstformand i Ungdomsringen*

KL: Børn og unge frem for planer

Lærere, pædagoger og kommunalt ansatte taler for lidt sammen om det enkelte barns problemer og muligheder, mener Kommunernes Landsforening. KL foreslår derfor:
Én plan pr. barn

Foto: Mikal Schlosser

Af Arne Simonsen, journalist

”Vi vil gerne pirke til tankegangen, så de enkelte forvaltninger taler mere sammen.”

Anette Aunbirk,
uddannelseskonsulent, KL

Lærere, pædagoger og andre kommunalt ansatte, der arbejder med børn og unge, har alle hver deres plan. Dermed er der en fare for, at forvaltningen – og ikke barnet eller den unge – kommer i centrum, mener Kommunernes Landsforening. KL foreslår derfor, at der udarbejdes én plan pr. barn.

”En almindelig elev har tre planer: Elevplan, uddannelsesplan og uddannelsesbog. Børn og unge med behov for særlig støtte skal have en handlingsplan og evt. en behandlingsplan. Det bliver meget bureaukratisk. Dermed skal familierne bære deres ’sag’ fra forvaltning til forvaltning. Strukturen indebærer en risiko for, at barnet ikke er i fokus,” siger Anette Aunbirk, der er uddannelseskonsulent i KL og forfatter til en analyse af kommunernes indsats på børne- og ungeområdet.

Hun fastslår, at de mange planer kan gøre det svært

at skabe helhed og sammenhæng for det enkelte barn. Kommunerne bør samordne indholdet i de individuelle planer for det enkelte barn på tværs af børne- og ungeområdet, mener KL.

Alle kommuner har udarbejdet en børnepolitik, der trådte i kraft 1. januar 2007, men der er lang vej, før ord bliver til handling, konstaterer Kommunernes Landsforening:

Loven skal ændres, hvis kommunerne skal have ret til at samle indholdet i de individuelle planer, så det enkelte barn får én plan. Samtidig skal de ansatte tænke anderledes, mener Anette Aunbirk:

”Det handler om et kulturskifte. Vi vil gerne pirke til tankegangen, så de enkelte forvaltninger taler mere sammen. Det handler om at få et fælles udviklingssyn på barnet,” siger Anette Aunbirk, der er konsulent i KL’s Børne- og Kulturkontor.

Når unge bliver hørt

Kommunerne skal tilbyde en mere sammenhængende service på børne- og ungdomsområdet. Men de unge bliver ikke altid hørt. Kommunalreformen har sendt mange ungdomsråd til tælling.

Foto: Mikal Schüssler

Af Arne Simonsen, journalist

”Kommunalreformen har betydet, at en del ungdomsråd er sat på standby. Politikerne i de sammenlagte kommuner skal beslutte, hvilke muligheder ungdomsrådene skal have, men desværre har ungdomsrådene ikke høj prioritet. Ungdomsråd, der skal lægges sammen, bliver flere steder syltet,” siger Niels Rytter, der er sekretariatsleder i Netværket af Ungdomsråd.

Før kommunalreformen var der 70 ungdomsråd i hele landet. Nu er der omkring det halve. Kommunalreformen har dog også bragt nyt liv i en række ungdomsråd. Flere ungdomsråd er ved at finde deres rolle og nye muligheder. I den forbindelse arrangerer Netværket af Ungdomsråd, der er med i DUF, dialogmøder mellem unge og politikere. I efteråret deltager 15 ungdomsråd således i 'Projekt Svingdør til Rådhuset', der skal give politikerne indsigt i, hvad de unge laver og kan bidrage med.

”Nogle ungdomsråd er meget politiske og forsøger at påvirke kommunens børne- og ungdomspolitik. Andre arrangerer koncerter, laver et ungdomshus eller holder festivaler. 'Projekt Svingdør til Rådhuset' handler om at diskutere grundlaget for ungdomsrådene og aftale, hvad dialogen skal bruges til. Ungdomsrådene er en vigtig brik, hvis kommunerne vil lave en sammenhængende ungdomspolitik,” siger Netværkets næstformand Jakob Villadsen.

Silkeborg Ungdomsråd er blandt de ungdomsråd, der er opstået med kommunalreformen for et år siden.

Ungdomsrådets omkring 15 medlemmer arrangerer koncerter med upcoming bands, og et biograf-maraton, hvor der bliver vist tre film i træk, er også på programmet.

”Der er meget få arrangementer for de 13-17 årige. Mange går rundt i gaderne og drikker, så der er brug for et ungdomsråd,” siger 22-årige Kim Mathiassen, der er talskvinde i Ungdomsrådet.

Silkeborg Ungdomsråd får årligt 25.000 kr. i kommunalt tilskud. Rådet forsøger at gøre unge fra de nærliggende småbyer interesserede i aktiviteterne, ligesom man vil gøre en særlig indsats for etniske unge.

”Lige nu er vores største opgave at markedsføre vores navn og hjemmeside, så flere får kendskab til aktiviteterne. Vi vil lave flere café-arrangementer med musik, arrangere religionsdebatter og et folkekøkken, hvor unge laver etnisk mad, som man kan smage og få en snak om unges forhold,” siger Kim Mathiassen.

Foto: Jakob Villadsen

”Ungdomsrådene er en vigtig brik, hvis kommunerne vil lave en sammenhængende ungdomspolitik.”

Jakob Villadsen,
Netværket af Ungdomsråd

UNGDOMSRÅD – KORT FORTALT

I 1985 var det FNs internationale ungdomsår, og kommunerne oprettede 76 ungdomsråd på tre år. Men i begyndelsen af 90'erne var der kun otte tilbage. I midten af 90'erne blev ungdomsrådstanken igen aktuel, Netværket af Ungdomsråd blev oprettet, og der opstod på ny ungdomsråd i hele landet.

Læs mere på www.naunet.dk

Foto: Mihal Schlosser

Unge med på råd i Ishøj

Ishøj Kommune gør op med kassetænkningen og har siden 2004 haft en helhedsorienteret ungdomspolitik og et ungeråd.

Af Mie Schannong Hansen, journalist

 Siden 2005 har en ungdomspolitisk koordinator været bindeled mellem de unge og Ishøj Kommune. Koordinatoren sikrer sammen med kommunens ungeråd, at de politiske beslutninger på ungdomsområdet gennemføres, og at de unge tages med på råd.

"Vi har som politikere lært, at når man ikke lytter til de unge og handler hen over hovedet på dem, så kan der opstå eksempelvis hærværk. Når vi lytter til de unge, er hverdagen lidt mere fredelig," forklarer kulturudvalgsformand i Ishøj Kommune Henrik Olsen (A).

Christina Faber er ungdomspolitisk koordinator i Ishøj Kommune, og det er hende, ungerådet henvender sig til, når de unge har en idé til en demokratidag eller et besøg på Christiansborg. Det er også hende, de taler med om muligheden for en skaterbane og et tættere samarbejde med byrådet.

"Jeg føler, vi bliver hørt, når vi kommer med forslag. Men det tager tid at gennemføre, og det forstår jeg også godt," fortæller formanden for Ishøj Ungeråd, 20-årige Yones Chauch.

Ishøj Kommune arbejder i øjeblikket med at videreud-

vikle den nuværende ungdomspolitik, som består af ti indsatsområder, heriblandt 'indflydelse og ansvar', 'uddannelse til alle' og 'velfungerende boligområder'.

"Der er mange aspekter i det at være ung. Både uddannelse, sundhed og fritidsliv spiller en stor rolle. Ved arbejdet med ungdomspolitikken prøver vi at komme hele paletten rundt," forklarer Christina Faber.

Hun er sekretær for de ti arbejdsgrupper, som arbejder med ungdomspolitikken. Grupperne fremlægger deres oplæg for Ishøj Ungeråd, som kommer med input og ændringsforslag. Herefter præsenteres det endelige resultat for byrådet.

"Hvis vi ikke havde et ungeråd og kunne spørge dem til råds, kunne det ende med, at vi lavede ting, som de unge ikke ville benytte," fastslår kulturudvalgsformand Henrik Olsen.

Yones Chauch mener, det er en god idé at lade ungerådet komme med input til ungdomspolitikken:

"Det burde bare være en selvfølge, ligesom når man fastlægger skattepolitik og hører de involverede."

Foto: Mogens Havnsøe Pedersen

"Hvis vi ikke havde et ungeråd og kunne spørge dem til råds, kunne det ende med, at vi lavede ting, som de unge ikke ville benytte."

Henrik Olsen, udvalgsformand (S),
Ishøj Kommune

Ungdomspolitik – ja eller nej tak?

Fem ud af syv politiske ungdomsorganisationer mener, at Danmark har brug for en samlet ungdomspolitik.

Af Mie Schannong Hansen, journalist

 Er ungdomspolitik en god måde at sætte fokus på de unges vilkår eller en undskyldning for at sikre flere penge til en højtråbende gruppe? Holdningerne er delte blandt de politiske ungdomsorganisationer.

Læs her, hvem der siger ja eller nej til en samlet ungdomspolitik.

Foto: Thomas Mølleisen

VENSTRES UNGDOM (VU), FORMAND THOMAS BANKE

Nej tak!

Der er ikke behov for en decideret ungdomspolitik i Danmark. Unges vilkår skal primært forbedres gennem en lang række områder - for eksempel socialpolitik, skattepolitik og uddannelsespolitik. Dermed kan en overordnet ungdomspolitik blive overflødig.

Det virker som et forsøg på sikre flere offentlige penge til endnu en højtråbende gruppe. Vi frygter, at de mest markante politiske aktører for ungdommen, studenter- og elevbevægelserne, sætter dagsordenen.

Foto: Thorsten Graa

DANMARKS SOCIALDEMOKRATISKE UNGDOM (DSU), FORMAND JACOB BJERREGAARD

Ja tak!

DSU kræver et nyt politisk fokus på ungdommen og de unges problemer. Det kunne med fordel opnås igennem en samlet ungdomspolitik.

En ungdomspolitik skal som minimum indeholde øget fokus på inddragelse af unge i demokratiet, en styrket indsats for unge med misbrugs- og sundhedsproblemer, bedre integration af unge med anden etnisk baggrund og øget fokus på mediernes påvirkning af unge.

Foto: Rasmus Filmar Pedersen

KONSERVATIV UNGDOM (KU), FORMAND RUNE KRISTENSEN

Ja tak!

Det er utroligt vigtigt at fokusere på ungdommens vilkår. Tanken om en samlet vision på området er rigtig interessant, så længe der er øje for den økonomiske politik.

De politiske ideer hænger sammen på tværs af områderne. Det er en sammenhæng, som mange politikere ser bort fra, når de lover bedre vilkår på plejehjemmene den ene dag og flere penge til gymnasieeleverne den næste.

 fortsættes på side 11

 ... fortsat fra side 10

Foto: Mathias Kirkegaard

KRISTENDEMOKRATISK UNGDOM (KDU), FORMAND SIMON BJERRE

Ja tak!

Der er bestemt brug for en samlet ungdomspolitik. KDU har i marts 2007 lavet et udkast til en samlet ungdomspolitik. Vi kæmper for at få oprettet et Ungdomsministerium, fordi der er behov for at sammentænke alle aspekter af at være ung.

Unge skal have plads til at modne, før de vælger en videregående uddannelse, og de skal have mange indgange til uddannelsessystemet. Derfor ønsker vi en kvote 2 og flere praktikmuligheder. Vi lægger også vægt på bedre seksualundervisning i anatomi og større fokus på problemer med overgangen fra ung til voksen.

Foto: Christian Zahlé

RADIKAL UNGDOM (RU), FORMAND ANDREAS FROST STEENBERG

Ja tak!

Der er brug for en samlet ungdomspolitik. Den skal for det første se på det stigende antal unge, som har psykiske lidelser; her skal vi opgradere indsatsen.

For det andet skal den få flere til at tage en ungdomsuddannelse, fordi mere uddannelse giver flere og bedre muligheder.

For det tredje vil vi gøre det nemmere at komme til udlandet og studere. Det gælder folkeskolen, ungdomsuddannelserne samt de videregående uddannelser.

Foto: Thyregod Foto

DANSK FOLKEPARTIS UNGDOM (DFU), FORMAND ALLAN STEEN HANSEN

Nej tak!

Der er ikke umiddelbart brug for en decideret ungdomspolitik. De gældende politikområder dækker udmærket de unges behov. Politikken, som bliver ført i øjeblikket, tilgodeser alle samfundslag - også de unge.

Foto: SFU

SOCIALISTISK FOLKEPARTIS UNGDOM (SFU), FORMAND NANNA WESTERBY

Ja tak!

Danmark bør have en samlet ungdomspolitik, som de unge er med til at udforme. Det er helt oplagt på et område som uddannelse, men en ungdomspolitik skal også rumme transportmuligheder, kulturtilbud og ungdomsboliger.

Det er afgørende, at der følger penge med en ungdomspolitik, hvis vi for alvor skal prioritere de unge, som er grundlaget for Danmarks fremtid.

Nedsæt en ungdomskommission

Foto: Mikal Schlosser

En national ungdomskommission skal sørge for, at Danmark kommer i front, når det handler om at tilbyde de unge gode vilkår.

Jeppe Bruus Christensen, formand for DUF

Foto: Mikal Schlosser

”Det politiske fokus på de unge er så forvirret og flakkende, at hele ungdomsområdet må revideres. Derfor bør der nedsættes en ungdomskommission.”

*Jeppe Bruus Christensen,
formand for DUF*

☐ Danmark har brug for ungdommen – mere end nogensinde. Men det politiske fokus på de unge er så forvirret og flakkende, at hele ungdomsområdet må revideres. Derfor bør der nedsættes en ungdomskommission, der kan komme med bud på, hvordan vi kommer på højde med de lande, vi normalt sammenligner os med.

De små ungdomsårgange understreger behovet for at skabe bedre vilkår for ungdommen. De unge er mere globaliserede end nogensinde, og hvis Danmark ikke udnytter deres potentiale, rykker de til Berlin, Shanghai eller London. Der er brug for en samlet ungdomspolitik med klare mål for de forhold, vi tilbyder ungdommen.

Derfor er der god grund til, at vi går i vore nabolandes fodspor og får en national ungdomspolitik. En samlet ungdomspolitik skal sikre sammenhæng i de offentlige initiativer og skabe nye og bedre muligheder for de unge.

En ungdomskommission skal gennemgå hele ungdomsområdet på tværs af ministerier, regioner og kommuner og dermed bidrage med det helhedssyn, der mangler i dag. Kommissionen skal skabe et solidt grundlag for politisk handling.

Men en kommission er langt fra nok. De politiske partier må åbne øjnene for ungdommen. Det er for ringe, at stort set alle partier primært ser unge i et uddan-

nelsesperspektiv. Hvad er det gode ungdomsliv ud fra et liberalt, socialistisk eller konservativt perspektiv? Og hvilke politiske tiltag kan skabe et godt ungdomsliv? De visioner må politikerne diske op med. En ungdomskommission er første skridt på vejen – til glæde og gavn for både samfundet og de unge.

DANMARKS FØRSTE UNGDOMSKOMMISSION

I 1945 blev Danmarks hidtil eneste ungdomskommission oprettet. DUFs stifter, demokratiforkæmperen Hal Koch, var formand for kommissionen, som i syv år søgte at forbedre forholdene for ungdommen.

Unge, der deltog i modstandskampen, skulle belønnes med mere indflydelse på politik og uddannelse, og i 1962 blev valgretsaldern sænket fra 25 til 21 år.

Fra 1946 til 1952 kom kommissionen med 14 betænkninger, der især handlede om unges bolig- og uddannelsesforhold.

Læs mere i 'Farlig ungdom: samfundet, ungdommen og ungdomskommissionen 1945-1970' af Hans Sode-Madsen.